

מטות הש"ס

כל התדיר פרק עשירי זבחים

צא

עין משפט
נר מצוה

(א) (לעיל ט"ג, ט"ד) (ב) נרבות נא:
 פסחים ק"ד, ירושל ברכות פ"ח
 ה"א, פסחים ט"ז ה"ב, (ג) על
 ירושל יומא פ"ד ה"ב, (ד) על
 י"ב נרבות, כ"ג ירושל, כ"ד ירושל
 ברכות פ"ד ה"א, א"ר ת"ד
 וירקא חובה פ"ה א' ה"ד, ה"ו
 ירושל פסחים פ"ג ה"ד,
 (ו) פסחים ט"ז ירושל פסחים
 פ"ה ה"א, (ז) על ט"ז נרבות
 ט"ו, חולין ק"ב: ירושל תרומות
 פ"ה ה"א, בכורים פ"ב ה"א,
 (ח) (לעיל ט"ג) מנחת ק"ג,
 (ט) שבתות י"ז, שבת ק"ב,
 (י) ע"י נפסח מלחיה.

שינוי נוסחאות

ואף על גב דמוספין קדישי, מוספין יו סס שנת עליהן ססס
 גלוס חובה לה והמדידון בלון אף כמול: למדידון לא אהנאי.
 כיון דהאדלנה קריבין אס כן יו סס שנת עליה: מוספי ר"ח
 מוקדשין משל שנת יו דלוקרי מועד יו: ד"א כו'. כפסחים תנינ
 לה דקאמרי כ"ה מנכך על היין
 ואמרי מנכך על היום שהיין גורס
 לקודש שחלמך דכר אחר כו':
 הכי גרסין דע"ג יו דברכס היום
 קדישה. שסס שנת עליה שחובה
 לענת היא צלה דלזיו נרכת היין
 אף כמול היא: הלכס מפסל של
 מנחה. נמסקת נרכוס דק"מ [ת"י] היו
 לפניו שמי מפלות ויו מוספין וכל
 מנחה ופליגי רבי יהודה ורכנ
 וקא"ר יומן הלכס דכרי האומר
 מתפלל של מנחה ואלך קן מתפלל
 כו': שלמים על אחר. הא פרישת
 לה לעיל (גבי) כמתני: פדירי.
 סקן מליין מתוך שאלין נכנר
 ונכנדה: מזיו שחורם של אש
 מוכה אלה שחור מלי מדי יומ
 מחכירו: הכי גרסן מזיו יו לאו מדי
 הוא. כמתני: אולוי אס הפסח שאינו
 פדירי. כתיב שניה גבי טעולת דקמי
 והרי פסח ומילה ענושין יא כרת
 יכול יניח על שגנתן מטלת מ"ל
 אשר לא תעשה ילאו פסח ומילה
 סקן מלות עשה אולוי אס הפסח
 שאינו מדי ולא אולוי אס המילה
 שהיא תדיר מ"ל אשר לא תעשה.
 אלמא מזיו מדי הוא: פדירה
 כמלות. פדורה נמלות י שנכרמו
 עליה שלם עשה כריתות ולויין:
 פי פדירי דמי. עמליה היא הכנה
 מפסח אצל מזיו דשלמים לגבי מזיו
 דמטלת לאו כמדידה דמי: יא הא דיום
 דזמאי דאמט ופיכי דמי כנון
 דשטח שלמים כרישא כו'. וקא ס"ד
 הי"ק שלמים שהינן מליש ושטחן
 היום ומטלת ואשס של אום עומדין
 ליטחט שלמים של אמש קודמין לזרק
 דלי כשהיום עומדין ליטחט לא אמר
 דקדמו שלמים וטעמא דנאו
 מאשס הא אדיו ואדיו דהיום
 וקדיס שחטיניהו לשלמים כרישא
 אמרי שמינת מטלת ואשס קדמה
 לזרקת שלמים אלמא מוקדש ושאינו
 מוקדש אקדיס שחטינהו לשלמים מוקדש
 יהא אחר ממנס דדמו יו וזרוק אס
 המוקדש וה"ה למדיד ושאינו מדיד:

תא שמע מוספי שבת קודשין כו'. ככל הני מא שמע לרין
 טעס מאי ק"ד מאחר דכנר שני אטו שנת למוספין אהני
 למדידון לא אהנאי י וזרין לדקדק כנרס התכלת (מנחה דק מע).
 גבי מדידון אין מעכנין אס המוספין דלכנא כי הך בעול דמדיר
 ומקודש ולא פשטי מנייה יו מדיד דלא
 מייתי הכל ראיות דהתם והכנו
 דהכא לא מייתי התם:
 דשחטינן יו כ"ד רייהו. תימה
 אס כן לימי שלמים
 ושטח יו קודס למטלת ואשס והכל
 כיום אחד שלמים קדימי לזרוק
 ואמאי נקט של אמש וי"ל דל אמש
 נמי שמה היו כעין של אמש והכל כיום
 אחד כדלמר כ"פ התערוכות (לעיל
 ע"ה) מאי מין כעין מין. כנו"ך:

קדישה אטו שבת לברכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע
 ידאמר רבי יוחנן הלכה כמתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין יו אטו
 שבת לחלפת מוספין אהנאי לחלפת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של
 אמש חמאת ואשס של יום יו דלמיום של אמש קודמין לא אדיו ואדיו דיום
 חמאת ואשס קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר
 קמיבעיא לן מצוי לא קמיבעיא לן אמר רב הונא בר יהודה לרבא אטו
 מצוי לאו תדיר יו והתניא יאוציאי את הפסח שאינו תדיר ולא אוציאי את המילה
 שהיא תדירה מאי תדירה תדירה כמנחות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי
 תדיר דמיא איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדיס ושטח לשאינו תדיר מאי מי
 אמרינן כיון דשחטיה ימקריב ליה או דלמא הייב לאחר דממרס בדמו עד
 דמקריב ליה לתדיר והתר מקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא יו מסורא ת"ש
 שלמים של אמש חמאת ואשס של יו יום של אמש קודם לשל יום הא דיום
 דזמאי דאמש וה"ד קדיס שחטינהו שלמים חמאת ואשס קדמי דלמא שלמים
 דאמש וחמאת ואשס דיום היכי משכתי לה דשחטיניהו לתרויהו יו אבל לא
 שחטיניהו לתרויהו תיבעי לך ת"ש ד"א יברכת היין תדירה וברכת היום אינה
 תדירה ותדיר ושאינו תדיר תדיר קודם ה"ג יו דכיון דאחיין כמאן דשחטי
 תרויהו דמי ת"ש ידא"ר יוחנן הלכה כמתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין
 ה"ג כיון דדמי זמן הפלת מנחה כמאן דשחטי תרויהו דמי אמר ליה רב
 אחא בריה דרב אשי לרבינא יו דשחטיהו יו קודם כדמו פסול מפני שנאמר עד
 יבין הערבים כנון דקדיס שחטיה לתמיד כרישא יו אמר ליה רב אחא אבא
 במאי עסקינן כנון דקדיס שחטיה לתמיד כרישא יו אמר ליה רב אחא אבא
 לרב אשי מנתינן נמי דיקא דקתני עדי שזרק הדם (תמיד) ולא קתני עד
 שישחוט וזרק דם ש"מ: ובכולן כהנים רשאין כו': מאי טעמא אמר קרא
 למשחה יו לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין: מתנ"י אמר רבי שמעון אם
 ראת שמן שהוא מתחלק בעורה אין יו צריך לשאול מהו אלא מותר
 רקיקי ומנחות ישראל יולוג שמן של מצורע אם ראת שמן שהוא ניתן יו על
 ומנחת כהן משיח יו שאין מתנדבין שמן רבי מרפון אומר מתנדבין שמן:

דלמא שלמים של אמש ומטלת של יוס. דלשמינן של אמש קדמו: היכי דמי דשחטינאו לפרוישו. אע"ג דשחטינהו למטלת אחר
 השלמים ושיהין עומדין לזרק אשמינן דשלמים של אמש קדמו ודכותיה דיקא כו' מנייה הא אדיו ואדיו דיום ושטח שלמים ואחר
 כך מטלת וצא לימלך על הזריקה אמרי ליה מטלת קדמה: אבל לא שחטיה. אלמא נכר שלמים וצא לימלך על השחטה שיעני לך
 אי מוללינן כשלמים למנס דמן ולהקדיס שמינת מטלת חזקתה וכי מיניעה לן כמדיר ושאינו מדיד הך יו מיניעה לן ששחט אס
 שאינו מדיד והמדיד קייס: כרכס היין פדירה כו' פדיר קודם. ואע"ג דשאינו מדיד קדם וצא שכנר קדם היום ועדיין יין לא צא
 דזמאי יו קדיס שחטיה לשאינו מדיד כרישא: ומשי ה"ג כיון דאמא. השתא יין קמן ומוזמן לכרכס כמאן דשחטי תרויהו לגבי קדיס
 [דמן] ואלא תפסוט מינה דלענין: ואח"כ מסתלל על מוספין. ואף על גב דזמן מוספין אמת כרישא: שחטו קודם טעום. כנסת
 קאי: קודם לתמיד. של בין הערבים כשר ואע"פ שלמחילה מזה לאחר דכתיב לעיל (דף י"ג) יאומר דכר שנאמר כו בעכר ובין
 הערבים לכר שלא נאמר כו אלא בין הערבים כצדד: ויהא אחד ממנס דדמו. אלמא יו דקדיס ושחטינהו למאחר אמרי ליה
 לשהות אס הזריקה ולשחוט אס הלואי ילקדס ולזרוק: כנון דקדיס שחטינהו לפמדי. קודם שצא לימלך ולא נמלך אלא על הזריקה:
 למשה. אף נתחייב למשה מתרגמין לרבו והיינו לגדולה: מתנ"י טעום מסתלק. אלמלא כהנים: מוסר רקיקי מנחה ישראל.
 מנחת מאשס שצא מלות ורקיקין יו מלות גוללן קודמין ומאחר רבי שמעון מנחות (דף ע"ה). מושחן כמין כ"י ושאר השמן נאכל
 לכהנים: יו מנחת כהנים. כולה ללל. ומותר מנחת כהן משיח לפי ששמה מרובה שלשה לוגין לעשרון ומותר שהיא אפיה תחילה אין שונה
 נבלע כפומיה וזרין להקטיר המותר בעצמו יו: שאין מתנדבין שמן. לפיכך לא יעלה על דעתך שיהא שמן המתחלק מן יאן הקטור נכדה:
 ג"כ

יבין למשחן מיה היה יום יום נבלת כהנים, אלא זו היתה נפחת דמיוני על פניה כמות פסחה, א
 הפסח: יא:

כא א"ר פריט מלי שנת
 הלכס יו טושי"ע א"ר סימן
 רבא פמ"ד:
 כ"ד ב"ר מ"י פ"ג מלי פסלה
 ה"ל"ג טושי"ע א"ר סימן
 רמי פמ"ד:
 ג"ה ג"מ פ"ט מלי מדידון
 ומוספין הלכס יו:
 כ"ו ד"ה מ"י פ"א מלי קנין
 פסח הלכס יו:
 כ"ו ו"מ פ"ט מלי מדידון
 הלכס יו:
 כ"ז ז"מ פ"ד מלי מוסרי
 פסח הלכס יו וכלכס ג:
 כ"ט ז"מ מ"י פ"ד מלי
 מדידון הלכס יו:
 ל"ז מ"י פ"ט מלי מדידון
 ופ"ד הלכס יו:

תורה אור השלם

1. והיה לכם למשחט עד
 ארבעה עשר יום לחוד הזה
 ויחטטו אתו כל קול עזת
 ישרא"ל בן זכורבים
 שמות י"ב, י
 2. ודבר ידוע אל אהרן ואני
 וזה נחתי לך את משחתי
 ותרומתי לכל קדשי בני ישראל
 לך נתתם לקדשה ולקדו
 לקח שלם. כבוד ר"ח, ח

מוקף רש"י

מתפלל אדם של מנחה. היו
 לפניו כ' חפלות, אחת של מנחה
 ואחת של מוספין, שש של מוספין
 מתפלל עד זמן מנחתו, מתפלל
 של מנחה, אפי"ן זמן המוספין
 קודם, כיון דספי עד זמן מנחתו
 משחטן לה ודע"ר יו: מתפלל של
 מנחה אחר ששחט זמנו כדי
 להקדימו חמלת זמנו על יוקה
 פסח גס עליה: ואמר לך של
 מוספין, יאול ואח"כ חמלת זמנו
 עכ"ר דלמא אחר רכנון על מוספין
 כל היום (ברכות כ"ו) והיה ממנס
 בדמו. עלה יוקה כ"י שיהא רלוי
 לזריקה (פסחים ס"ג) אמר קרא
 למשחה. מנחות כהנים כ"ג
 נזיקת קהל, לן נחית למשחה, לן
 מנחות אשמי לן ככיומן, נמי
 לן למולה, מתמדתין לנחט
 (חזקי ע"כ). ללמז שיהא אולין
 אמן דקל שחט מלכס כמאוס
 (נעיל כ"ו) שאין מתנדבין
 שמו. עלה מלך חן ומנחות
 (ד"ה) מתנדבין שמו. כמי עלמו
 (נעיל ש"ו) וקודמין לקדש
 ויבדו מלכס (מנחות ט"ו):

ליקוטים

ובכולן כהנים רשאין לשחט
 במזליהם, כ"י דיקא מצות
 עלי מוקף לשאר שינוי, אמר
 קרא למשחה לגדולה,
 כדמחטי לרבו כדרך
 שהמלכים אוכלין, וזה עלי,
 והכי אמרין בחולין כפי הורו
 אמר רב תרדא מנחת כהנה אין
 נאכלת אלא עלי ואין נאכלת
 אלא בתרול, מאי טעמא אמר
 קרא למשחה לגדולה כדרך
 שהמלכים אוכלין (פסח י"ד)

שיטה מקובצת

הא אדיו ואדיו רובי שחט אשס
 קדיס ואפי"ן שחטן תדיר,
 תימה טיפוסה ליה שחט כרישא
 מטלת קדמת לעלם אפי"ן ועלם
 שחטת קדמת לעלם מרבי ומכנה, וי"ל
 דכיון דלן נאכלת לעלם אפי"ן רעילן
 לכהנה עילת, והיינו וי"ל כיון:
 רש"י דהא מטלת כהנים כ"י לפי
 ששחטן כרישא כ"י אפי"ן לקדיס
 כ"י, וי"ל הרי"ל ויל מנחת כהן משח
 שיהיה עלה שלם ליה, נתיב
 אפי"ן דמנחת כהנים כ"י עלה שלם
 אפי"ן עלה יאמר כמנחת חן השמן